

म् Adv. Hem. Par. 1,319.

*सौकरिक Adj. = संकथायी साधुः.

सौकरिक n. Unterhaltung KĀRAKA 6,12. KĀRANĀ. 15,8. 50,15. 53,17. 19. 56,1. Vgl. धर्म°.

सौकरिक Adj. aus einer Vermischung der Ke- sten hervorgegangen, in einer unebenbürtigen Ehe erzeugt.

सौकर्य n. 1) Vermischung, Vermengung BHĀVAPR. 1,130. — 2) Verworrenheit NĪJAM. 2,1,26. Comm. zu 9,2,28.

सौकर्यपुत्र n. und सौकर्यवाद m. Titel von Werken.

*सौकल Adj. von संकल.

सौकल्पिक Adj. (f. ई) auf einer Willensbestimmung —, auf der Phantasie beruhend, daraus hervorgegangen ÇAMK. zu BĪDAR. 3,2,5. fgg.

सौकाशिन n. allgemeines Sichtbares in ĀPAST. ÇA. 11,7,10. 9,10. 10,14. Instr. so v. a. geradesu.

सौकाशय N. pr. 1) m. eines Mannes. — 2) f. (श्री) n. einer Stadt 231,24. 25. DIVYĀVAD. 150,22. 401,21.

*सौकाशयक Adj. (f. ऽशिका) aus SĀMĀKĀCJA stammend, dort wohnend.

*सौकुचि m. ein best. Wasserthier BHĀVAPR. 2,5. Auch *०ची f. Vgl. शङ्कुचि.

*सौकुचित Adj. aus SĀMĀKUKĪTA stammend.

*सौकृति n. allgemeines — (?).

सौकृत 1) Adj. dem SĀMĀKṚTI eigen, von ihm stammend. — 2) f. ई f. zu सौकृत्य.

सौकृति m. Patron. von SĀMĀKṚTI ĀPAST. ÇA. 5, 10,11. Auch Pl.

सौकृतीयुत्र m. N. pr. eines Lehrers.

सौकृत्य m. Patron. von सौकृति. Auch Pl.

सौकृत्यायन 1) m. Patron. von सौकृत्य. — 2) f. ई N. pr. einer PravrĀḡĪKĀ.

सौकृतिक Adj. auf Verabredung beruhend, verabredet, unter einander abgemacht.

सौकृत्य n. Uebereinkommen, Verabredung, insbes. mit einem Geliebten.

सौक्रन्दनि m. Indra's Sohn, Patron. des Affen VĀLĪN MAHĀVĪRĀ. 89,5.

सौक्रामिक Adj. auf Andere übergehend.

सौनेपिक Adj. in Kürze ausgedrückt, kurz gefasst.

सौष्य 1) Adj. den grammatischen Numerus betreffend. — 2) m. a) ein Mann, der das pro und contra genau erwägt (KĀRAKA 1,18) und ein Anhänger der aufzählenden philosophischen Methode, d. i. der SĀMĀKĪJA-Lehre. — b) N. pr. eines Mannes MBH. 13,180,15. — 3) n. die auf der genauen Erwägung des pro und contra beruhende Lehre oder die aufzählende philosophische Methode, d. i. die auf Ka-

pila zurückgeführte SĀMĀKĪJA-Lehre.

सौष्यकारिका f., ०भाष्य n., सौष्यकौमुदी f., सौष्यक्रमदीपिका f., सौष्यचन्द्रिका f. (BÜHLER, Rep. No. 373), सौष्यतत्त्वकौमुदी f., ०व्याख्या f. (BURNELL, T.), ०तत्त्वप्रदीप (PANDIT IX), ०तत्त्वविभाकर m., ०तत्त्वविलास m. und सौष्यतरंग m. Titel von Werken.

सौष्यपुरुष m. die Weltsseele im SĀMĀKĪJA ÇA. 14,19.

सौष्यप्रवचन n., ०भाष्य n. und सौष्यमत n. (Opp. Cat. 1) Titel von Werken.

सौष्यमय Adj. (f. ई) aus der SĀMĀKĪJA-Lehre bestehend.

सौष्ययोग 1) m. ein Anhänger des SĀMĀKĪJA und des Joga als N. pr. eines Rṣhi. Nach der v. l. N. pr. zweier Rṣhi. — 2) m. der sogenannte theistische SĀMĀKĪJAJOGA ÇAMK. zu BĪDAR. 2,2,37. — 3) n. das SĀMĀKĪJA und der Joga.

सौष्ययोगदीपिका f. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1. सौष्ययोगवत् Adj. mit dem SĀMĀKĪJA und Joga vertraut.

सौष्ययोगवादिन् m. ein Anhänger des theistischen SĀMĀKĪJAJOGA ÇAMK. zu BĪDAR. 2,2,38.

सौष्यवृत्ति f., ०वृत्तिप्रकाश m., ०वृत्तिसार, सौष्यसप्तति f. (Opp. Cat. 1), सौष्यसार, ०सारविवेक m., सौष्यसिद्धांत m., सौष्यसूत्र n., ०सूत्रप्रतीपिका f., ०सूत्रविवरण n., ०सूत्रवृत्ति f. und ०सूत्रवृत्तिसार Titel von Werken.

सौष्याचार्य m. Bein. Viṣṇu's ViṣṇUS. 98,86.

सौष्यायन m. 1) N. pr. eines Lehrers. — 2) Pl. seine Schule. — Vgl. शाङ्गायन.

सौष्यायनगृह्य n., सौष्यायनतल्ल n. (Opp. Cat. 1), सौष्यायनब्राह्मण n. und सौष्यायनसूत्र n. Titel von Werken.

सौष्यार्थतत्त्वप्रदीपिका f., सौष्यार्थसौष्यायिक und सौष्यालंकार m. Titel von Werken.

साङ्गै und साङ्गा Adj. 1) mit seinen Gliedern. — 2) mit einem Körper versehen. — 3) mit allen seinen Theilen, — Anhängen (insbes. den zum Veda gehörigen) 72,30. — 4) vollständig. — 5) besondigt, abgeschlossen.

साङ्गलानि Adv. mit erschöpften Gliedern, mit erschöpftem Körper Spr. 1637.

संगतिक m. ein alter Bekannter VASISHTA 8,8. M. 3,103 = ViṣṇUS. 67,25.

संगत्य m. das Zusammenkommen —, Verkehr mit (सक्त).

*संगम m. = संगम.

संगमर्न m. Patron. des Agni anaṅant (in der समा).

संगमिर्भु Adj. als Bez. einer Art von Sand.

साङ्गैवम् m. N. pr. MBH. 1,2046 fehlerhaft für शाङ्गैव.

साङ्गलक्षण n. v. l. für कृगलक्षण.

साङ्गु 1) Adj. sammt dem Daumen. — 2) * f. श्री Abrus precatorius.

साङ्गापाङ्ग Adj. nebst den A ũga und Up ũga (die Veda) MBH. 3,64,17.

साङ्गापाङ्गनिषद् Adj. nebst den A ũga, Up ũga und den Upanishad (der Dhanurveda) R. 1, 55,16.

साङ्गर्षी Adj. (f. ई) auf Besitzergreifung bezüglich.

*साङ्गसूत्रिक m. = संघसूत्रमधीति वेद वा.

*साङ्गिक Adj. = संघे साधुः und संघमधीति वेद वा.

*सांग्राम Adj. von संग्राम. — MBH. 3,15867 fehlerhaft für संग्राम.

सांग्रामवित्य n. Sieg im Kampfe.

सांग्रामिक Adj. (f. ई) auf Kampf bezüglich. रथ m. Kriegswagen, मृत्यु m. Tod in der Schlacht, वित्य n. Kriegsbeute GAUT. Nom. abstr. ०त्व n.

सांग्रारिक Adj. hemmend, stopfend KĀRAKA 1,2. 6,10. 8,10. Einmal सांग्रारिक. Vgl. सांग्रारिक.

*सांग्रारिक Adj. = संघमधीति वेद वा.

*सांग्रारिक Adj. = संघमधीति वेद वा.

*सांग्रारिका f. 1) Paar. — 2) Kupplerin. — 3) Trapa bispinosa.

*सांग्रात Adj. = संघाते दीयते oder — कार्यम्.

सांग्रातिक 1) Adj. zu einer Gruppe gehörig. — 2) n. in der Astrologie das 16te Mondhaus nach dem Ganmarksha VANĀS. JOGAS. 9,1. 10. 16.

सांग्रात्य n. = संघ्रात्य, संघात्य.

सांग्रिक Adj. (f. ई) zur Mönchsgemeinde in Beziehung stehend, kirchlich KĀRANĀ. 97,1. fgg.

०साच् s. 2. ०सच्.

साचर्ये Adj. vereint ÇAT. Ba. 3,4,8,7. Vgl. पृष्टि° (Nachtr. 6) und रात्रि°.

साचार Adj. wohlgesittet.

1. साचिर् Adv. quer, schräg, seitwärts, von der Seite her. साचिस्मित n. BAH. V. 2,79.

2. साचिर् Adj. begleitend. Vgl. कृत्सर्साचि.

साचिन् in सव्य°.

*साचिवाटिका f. eine weisse blühende Punarnavā.

साचिव्य n. das Amt eines Begleiters, Hilfe, Beistand; insbes. das Amt eines fürstlichen Beistandes, Ministeramt.

साचिव्यालेप m. in der Rhetorik eine Erklärung, dass man mit Etwas nicht einverstanden sei, obgleich man dieses zu begünstigen scheint. Beispiel Spr. 2078.